

Ändringar i riksdagsordningen om replikrätten m.m.

Förslagets huvudsakliga innehåll

I ärendet föreslår riksdagsstyrelsen vissa ändringar i riksdagsordningen.

Ändringarna innebär följande.

Kriterierna för vad som avses med replik tas bort ur lagstiftningen. Genom att regeln om replikrätten därmed blir mer öppen uppnås en bättre överensstämmelse med hur replikrätten numera tillämpas. Den praxis som gällt sedan länge att en replik begärs i omedelbar anslutning till anförandet lagregleras. Vidare lagregleras en överenskommelse mellan talmannen och gruppledarna om att en talare inte får anmäla sig senare än under andra omgången i en interpellationsdebatt. Ordet omröstningsapparat utmönstras och i stället anges att omröstningen i kammaren sker elektroniskt. Regeln om ett statsråds skyldighet att meddela kammarkansliet om ett svar på en skriftlig fråga är försenat eller uteblir förtydligas. Slutligen anpassas vissa begrepp när det gäller främst budgetprocessen till regeringsformen i dess lydelse fr.o.m. den 1 januari 2011.

I ärendet föreslår styrelsen också att den s.k. rixlexlagen upphävs. Lagen reglerar personregister i riksdagens informationssystem Rixlex som bl.a. ligger till grund för planering av riksdagens ärendehantering och för att tillhandahålla information om riksdagens ledamöter. Informationssystemet Rixlex finns inte längre och dess ändamål tillgodoses på annat sätt.

Lagändringarna föreslås träda i kraft den 1 augusti 2012.

Innehållsförteckning

Förslagets huvudsakliga innehåll.....	1
Innehållsförteckning	2
1 Förslag till riksdagsbeslut.....	3
1. Ändring i riksdagsordningens huvudbestämmelser	3
2. Ändring i riksdagsordningens tilläggsbestämmelser	3
3. Upphävande av rixlexlagen	3
2 Lagtext.....	4
2.1 Förslag till lag om ändring i riksdagsordningen	4
2.2 Förslag till lag om upphävande av lagen (1993:825) om personregister i riksdagens informationssystem Rixlex.....	10
3 Ärendet och dess beredning.....	11
4 Riksdagsstyrelsens överväganden	12
Replikrätten	12
Vad som avses med replik	12
När replik kan begäras	13
Omröstning	13
Talarordningen i interpellationsdebatter	13
Meddelande om försenat eller uteblivet frågesvar	14
Anpassning till regeringsformen av begrepp i budgetprocessen.....	14
Upphävande av rixlexlagen	15

1 Förslag till riksdagsbeslut

1. Ändring i riksdagsordningens huvudbestämmelser

Riksdagen antar i den ordning som anges i 8 kap. 17 § första stycket andra meningen regeringsformen förslaget till lag om ändring i riksdagsordningen i de delar det avser huvudbestämmelserna.

2. Ändring i riksdagsordningens tilläggsbestämmelser

Riksdagen antar förslaget till lag om ändring i riksdagsordningen i de delar det avser tilläggsbestämmelserna.

3. Upphävande av rixlexlagen

Riksdagen antar förslaget till lag om upphävande av lagen (1993:825) om personregister i riksdagens informationssystem Rixlex.

Stockholm den 28 mars 2012

På riksdagsstyrelsens vägnar

Per Westerberg

Kathrin Flossing

I beslutet har deltagit: Per Westerberg, ordförande, Mikael Damberg (S), Leif Jakobsson (S), Karin Åström (S), Magdalena Andersson (M), Berit Högman (S), Jan-Evert Rådhstöm (M), Mehmet Kaplan (MP) och Allan Widman (FP).

2 Lagtext

2.1 Förslag till lag om ändring i riksdagsordningen

Härigenom föreskrivs att 2 kap. 15 §, 3 kap. 2 §, 4 kap. 5 §, 5 kap. 10 och 12 §§ och 9 kap. 4 § samt tilläggsbestämmelserna 2.15.1, 4.6.2, 5.6.1, 6.1.3 och 6.4.1 i riksdagsordningen ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 kap.

15 §¹

Talmannen bestämmer ordningen mellan dem som före överläggningen i en viss fråga har anmält att de vill yttra sig. De som begär ordet under överläggningen yttrar sig i anmälningsordning.

Oberoende av talarordningen och utan förhandsanmälan får talmannen medge att

1. ett statsråd som inte tidigare har hållit ett anförande får ordet för ett anförande och

2. ett statsråd eller en ledamot, som redan har hållit ett anförande, får ordet för en replik *som innehåller upplysning eller rättelse* med anledning av en föregående talares anförande *eller bemötande av angrepp från talarens sida*.

2. ett statsråd eller en ledamot, som redan har hållit ett anförande, får ordet för en replik med anledning av en föregående talares anförande.

2.15.1²

Oberoende av talarordningen och utan förhandsanmälan kan ett statsråd som inte tidigare har hållit ett anförande vid överläggningen i en viss fråga få ordet för ett anförande om högst tio minuter.

En replik begärs i omedelbar anslutning till anförandet.

Tiden för en replik får inte överstiga två minuter, om inte talmannen av särskilda skäl medger en utsträckning till fyra minuter. Varje talare kan få avge två repliker på samma huvudanförande. Har talmannen redan beviljat en talare rätt till replik, får talaren yttra sig innan ett statsråd håller ett anförande som bryter talarordningen.

¹ 2003:180.

² 2003:180.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

3 kap.

2 §³

Budgetåret börjar den 1 januari. Regeringen ska dessförinnan lämna en proposition med förslag till statens inkomster och utgifter för budgetåret (budgetproposition).

Budgetpropositionen ska innehålla en finansplan och ett förslag till beslut om *statsbudgeten*. Om riksdagen med stöd av bestämmelserna i 5 kap. 12 § har fattat beslut om att hänföra statsutgifterna till utgiftsområden, ska förslaget till statsbudget innehålla en fördelning av anslagen på dessa utgiftsområden.

Endast om regeringen anser att det finns synnerliga ekonomisk-politiska skäl, får en proposition om statens inkomster eller utgifter för det närmast följande budgetåret lämnas efter budgetpropositionen.

En proposition med förslag om ett nytt eller väsentligen höjt anslag eller om riktlinjer enligt 9 kap. 6 § regeringsformen för statens verksamhet för längre tid än anslaget till verksamheten avser bör innehålla en uppskattning av de framtida kostnaderna för det ändamål som förslaget avser. Om ett förslag till anslag grundar sig på en plan för en längre tid än den för vilken anslaget har beräknats i propositionen, bör planen redovisas.

4 kap.

5 §⁴

Finansutskottet ska bereda ärenden om

1. allmänna riktlinjer för den ekonomiska politiken och för *budgetregleringen* samt

2. Riksbankens verksamhet.

Finansutskottet ska dessutom bereda förslagen till utgiftsramar för utgiftsområden och till beräkning av statens inkomster, om riksdagen har beslutat att hänföra statsutgifterna till utgiftsområden enligt 5 kap. 12 §. Bestämmelser om finansutskottets uppgifter finns också i 9 kap. 5 § regeringsformen och i 3 kap. 7 §, 4 kap. 8 §, 9 kap. 8 § samt i tilläggsbestämmelserna 4.6.2, 4.9.1 och 8.7.1 denna lag.

Skatteutskottet ska bereda ärenden om statliga och kommunala skatter. Bestämmelser om skatteutskottets uppgifter finns också i tilläggsbestämmelsen 4.6.3 denna lag.

³ 2010:1411.

⁴ 2010:1411.

4.6.2⁵

Finansutskottet ska bereda ärenden om

1. penning-, kredit-, valuta- och statsskuldspolitiken,
2. kredit- och fondväsendet,
3. det affärsmässiga försäkringsväsendet,
4. Riksrevisionen i den mån ärendena inte tillhör konstitutionsutskottets beredning,
5. den kommunala ekonomin,
6. statliga arbetsgivarfrågor, statlig statistik, redovisning, revision och rationalisering,
7. statens egendom och upphandling i allmänhet,
8. förvaltningsekonomiska frågor i övrigt som inte rör enbart ett visst ämnesområde samt
9. budgettekniska frågor.

Utskottet ska även granska beräkningen av statens inkomster, sammanställa *statsbudgeten* och granska *årsredovisning* för staten.

Utskottet ska även granska beräkningen av statens inkomster, sammanställa *statens budget* och granska *årsredovisningen* för staten.

Ärenden om anslag inom utgiftsområdena 2 Samhällsekonomi och finansförvaltning, 25 Allmänna bidrag till kommuner, 26 Statsskuldräntor m.m. samt 27 Avgiften till Europeiska unionen bereds av finansutskottet.

5 kap

5.6.1⁶

Då en omröstning *skall* äga rum, upprättar talmannen en omröstningsproposition. Om en särskild beslutsregel enligt 9 § *skall* tillämpas i ett visst fall, anges det i omröstningspropositionen.

Sedan ledamöterna efter förvarning har intagit sina platser i plenisalen, läses omröstningspropositionen upp och underställs kammaren för godkännande.

En omröstning får förrättas med uppresning. Om talmannen efter omröstning med uppresning tvekar om omröstningens resultat eller en ledamot begär rösträkning, sker en ny omröstning *med omröstningsapparaten* eller, när det inte kan *användas*, med namnupprop.

Då en omröstning *ska* äga rum, upprättar talmannen en omröstningsproposition. Om en särskild beslutsregel enligt 9 § *ska* tillämpas i ett visst fall, anges det i omröstningspropositionen.

En omröstning får förrättas med uppresning. Om talmannen efter omröstning med uppresning tvekar om omröstningens resultat eller en ledamot begär rösträkning, sker en ny omröstning *elektroniskt* eller, när det inte kan *ske*, med namnupprop.

⁵ 2010:1417.

⁶ 2003:180.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

10 §⁷

Ett ärende bör avgöras under den valperiod då det väckts. Riksdagen får dock medge att behandlingen får uppskjutas till det första riksmötet i nästa valperiod. Behandlingen av ett ärende som väckts under ett uppehåll i kammararbetet som sträcker sig fram till det första riksmötet i nästa valperiod anses vidare vara uppskjuten till detta riksmöte. Detsamma gäller behandlingen av ett ärende som riksdagen inte har hunnit avgöra då ett uppehåll görs i kammarens arbete med anledning av ett extra val.

Ärende som gäller *statsbudgeten* för närmast följande budgetår ska avgöras före budgetårets ingång om det inte utan olägenhet för *budgetregleringen* kan avgöras senare.

Ärende som gäller *statens budget* för närmast följande budgetår ska avgöras före budgetårets ingång om det inte utan olägenhet för *beslut om statens budget* kan avgöras senare.

Ett lagförslag som har vilat i tolv månader enligt 2 kap. 22 § första stycket regeringsformen ska prövas före utgången av kalenderåret därpå. Om ett annat lagförslag har ett nära samband med ett lagförslag som vilar enligt denna bestämmelse, får riksdagen besluta att det ska avgöras inom den tid som gäller för prövningen av det vilande lagförslaget. Om ett ärende som avses i detta stycke till följd av beslut om extra val inte kan avgöras inom föreskriven tid, ska det avgöras snarast möjligt efter det att den nyvalda riksdagen har sammanträtt.

12 §⁸

Riksdagen får genom lag besluta att hänföra statsutgifterna till utgiftsområden.

Om riksdagen har fattat beslut enligt första stycket, fastställer riksdagen för det närmast följande budgetåret genom ett enda beslut

dels för varje utgiftsområde en utgiftsram, som anger det belopp till vilket summan av de till utgiftsområdet hörande utgifterna högst får uppgå,

dels en beräkning av inkomsterna på *statsbudgeten*.

Beslut om anslag eller andra utgifter i staten för närmast följande budgetår får inte fattas innan ett beslut fattats enligt andra stycket. Anslag eller andra utgifter i staten fastställs för varje utgiftsområde genom ett enda beslut.

Beslut om anslag för löpande budgetår som innebär att en utgiftsram påverkas får inte fattas innan ett beslut om godkännande av en ändrad utgiftsram fattats.

Om riksdagen har fattat beslut enligt första stycket, fastställer riksdagen för det närmast följande budgetåret genom ett enda beslut

dels för varje utgiftsområde en utgiftsram, som anger det belopp till vilket summan av de till utgiftsområdet hörande utgifterna högst får uppgå,

dels en beräkning av inkomsterna på *statens budget*.

⁷ 2010:1411.

⁸ 2003:180.

6.1.3⁹

När ett statsråd besvarar en interpellation får svaret lämnas i ett anförande som räcker längst sex minuter. Statsrådet kan därutöver få ordet för ytterligare tre anföranden, varav de första två får räkna längst fyra minuter vardera och det tredje längst två minuter.

Interpellanten kan få ordet för högst tre anföranden, varav de första två får räkna längst fyra minuter vardera och det tredje längst två minuter.

Andra talare kan få ordet för högst två anföranden, varav det första får räkna längst fyra minuter och det andra längst två minuter.

En talare får inte anmäla sig senare än under andra omgången.

6.4.1¹⁰

En skriftlig fråga ges in till kammarkansliet. Talmannen anmäler utan dröjsmål vid ett sammanträde med kammaren beslut att frågan ska eller inte ska få framställas. Om talmannen har medgett att frågan får framställas, låter talmannen utan dröjsmål statsrådet få del av frågan.

Det skriftliga svaret lämnas till kammarkansliet som överlämnar svaret till den ledamot som ställt frågan.

De skriftliga frågor som under en vecka getts in senast klockan 10 på fredagen besvaras senast klockan 12 på onsdagen i följande vecka.

Under längre uppehåll i kammarens arbete än en månad får talmannen besluta att svaren lämnas inom fjorton dagar efter det att frågorna framställts. Talmannen fattar sitt beslut efter samråd med de särskilda företrädarna för partigrupperna. *Om ett svar inte lämnas inom denna tid, ska statsrådet meddela kammarkansliet när frågan kommer att besvaras eller att den inte kommer att besvaras.*

Under längre uppehåll i kammarens arbete än en månad får talmannen besluta att svaren lämnas inom fjorton dagar efter det att frågorna framställts. Talmannen fattar sitt beslut efter samråd med de särskilda företrädarna för partigrupperna.

Om ett svar inte lämnas inom den tid som anges i tredje eller fjärde stycket, ska statsrådet meddela kammarkansliet när frågan kommer att besvaras eller att den inte kommer att besvaras.

⁹ 1998:734.

¹⁰ 2009:176.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

9 kap.

4 §¹¹

Riksdagsförvaltningen ska, när det gäller riksdagen och riksdagens myndigheter, i den omfattning riksdagen bestämmer

1. handlägga frågor angående förhandlingar om anställnings- och arbetsvillkor för arbetstagare samt andra personalfrågor,

2. upprätta förslag till anslag på *statsbudgeten*, dock inte för Riksrevisionen, 2. upprätta förslag till anslag på *statens budget*, dock inte för Riksrevisionen,

3. i övrigt handlägga frågor om förvaltningen inom riksdagen och frågor om förvaltning av ekonomisk natur inom riksdagens myndigheter, utom Riksbanken, och

4. besluta om föreskrifter och råd i sådana frågor som avses i 1–3.

Denna lag träder i kraft den 1 augusti 2012.

¹¹ 2010:1417.

2.2 Förslag till lag om upphävande av lagen (1993:825) om personregister i riksdagens informationssystem Rixlex

Härigenom föreskrivs att lagen (1993:825) om personregister i riksdagens informationssystem Rixlex ska upphöra att gälla vid utgången av juli 2012.

3 Ärendet och dess beredning

På talmannens initiativ har vissa ändringar i riksdagsordningen (RO) som främst gäller replikrätten och talarordningen i interpellationsdebatter utretts inom kammarkansliet. Förslaget till ändringar har därefter övervägts av talmannen och gruppledarna.

I ärendet om en ny budgetlag uttalade konstitutionsutskottet våren 2011 att det fanns anledning för riksdagsstyrelsen att ta upp frågan om att anpassa vissa begrepp i RO rörande budgetprocessen till den nya terminologin i regeringsformen (RF). Frågan har beretts inom kammarkansliet.

På talmannens initiativ föreslås också att den s.k. rixlexlagen upphävs eftersom den har förlorat sin aktualitet. Frågan har beretts inom kammarkansliet och övriga Riksdagsförvaltningen.

4 Riksdagsstyrelsens överväganden

Replikrätten

Vad som avses med replik

Enligt 2 kap. 15 § andra stycket 2 RO får talmannen medge att ett statsråd eller en ledamot, som redan hållit ett anförande, får ordet för en replik som innehåller upplysning eller rättelse med anledning av en föregående talares anförande eller bemötande av angrepp från talarens sida.

Denna möjlighet till replik gäller endast om den föregående talaren har hållit ett huvudanförande. Tilläggsbestämmelsen 2.15.1 föreskriver en möjlighet för varje talare till två repliker på samma huvudanförande. Det är den s.k. duellmetoden som tillämpas, dvs. att talaren i separata replikskiften får bemöta var och en som har begärt replik.

Att en replik ska innehålla en upplysning eller rättelse med anledning av en föregående talares anförande eller ett bemötande av ett angrepp från talarens sida fanns med redan i regleringen av gennälesrätten före 1973 års författningsreform (se 44 § 1971 års riksdagsstadga).

Det finns tidigare uttalanden i förarbeten och redovisning av praxis som ger vägledning för när replik ska medges. Sålunda angavs i ett tidigt utskottsuttalande (SärU 1948:1 s. 41) att en replik inte bör medges en ledamot som anser sig utsatt för missuppfattning eller angrepp av en annan talare som, utan att klart utpeka någon särskild ledamot, uttalat sig om en grupp eller åsiktsriktning. Enligt Bengt Törnells Riksdagspraxis (1996, s. 25) medges sällan replik enbart för lämnande av upplysning eller rättelse. Rätt till replik har i allmänhet endast den som har blivit angripen av föregående talare. Som exempel på fall där replikrätten är vidare nämner Törnell den s.k. utskottsrundern i ärendebatter, dvs. den inledande debatten mellan utskottets företrädare i ett kontroversiellt ärende. Replik medges i dessa fall också för meddelande av upplysning eller rättelse. I vissa andra debatter där partierna uppträder med särskilt utsedda företrädare kan, fortsätter Törnell, en partiföreträdare få replik så snart som hans parti angrips.

Mycket av det som nu redovisats om praxis i fråga om replikrätten är i huvudsak giltigt även i dag. Allmänt kan sägas att talmannen regelmässigt medger replikrätt utan särskild prövning och ingriper endast om det visar sig att en talare använder sin replikrätt till att polemisera mot en annan talare än den närmast föregående eller över huvud taget inte berör något av det som föregående talare tagit upp i sitt anförande. Replikerna kan numera sägas vara en naturlig del av debatten i ett ärende och syftar till att belysa de olika politiska och sakliga frågeställningarna och motsättningarna.

Denna utveckling mot en i princip fri replikrätt – bortsett från att den som begär replik måste ha hållit ett eget anförande och att repliken måste rikta sig

mot närmast föregående talares anförande – innebär på sätt och vis att regeln om vad som avses med en replik har förlorat sin giltighet. Det finns därför skäl att införa en mer öppen formulering av denna regel som bättre stämmer överens med hur regeln numera tillämpas. Styrelsen föreslår därför att 2 kap. 15 § RO ändras i enlighet med detta.

När replik kan begäras

Det sägs inte uttryckligen i RO när en replik kan begäras. Inte heller har något sagts i den saken i förarbeten eller litteratur. En mångårig parlamentarisk praxis är dock att en replik ska begäras i omedelbar anslutning till huvudanförandet. Bakgrunden till detta är att repliken ska gälla detta anförande och inte det som sägs i ett pågående replikskifte efter anförandet. Denna praxis finns dokumenterad i den parlamentariska handboken, som redovisar regler och praxis som gäller för kammaren. Det vanliga är att replik begärs innan huvudanförandet är avslutat. När ett huvudanförande är avslutat meddelar talmannen vilka ledamöter som begärt replik. Om då ytterligare talare begär replik medges det av talmannen. Därefter tillåts enligt praxis inga fler anmälningar om replik på detta huvudanförande.

Det finns enligt styrelsen skäl att nu formulera denna praxis om när replik ska begäras i en ny bestämmelse. Styrelsen lämnar därför ett förslag till en ny tilläggsbestämmelse i 2.15.1 RO.

Omröstning

En omröstning i kammaren får förrättas med uppresning (tilläggsbestämmelse 5.6.1 RO). Om talmannen efter omröstning med uppresning tvekar om omröstningens resultat eller en ledamot begär rösträkning, sker en ny omröstning med omröstningsapparat eller, när den inte kan användas, med namnupprop.

Enligt riksdagsstyrelsens mening bör ordet ”omröstningsapparat” utmönstras ur lagstiftningen. Det återspeglar inte på ett adekvat sätt att rösträkningen sker på elektronisk väg. Styrelsen föreslår därför en ändring så att detta tydligt framgår.

Talarordningen i interpellationsdebatter

När ett statsråd besvarar en interpellation får svaret lämnas i ett anförande som räcker längst sex minuter. Statsrådet kan därutöver få ordet för ytterligare tre anföranden, varav de första två får räcka längst fyra minuter vardera och det tredje längst två minuter. Interpellanten kan få ordet för högst tre anföranden, varav de första två får räcka längst fyra minuter vardera och det tredje längst två minuter. Andra talare kan få ordet för högst två anföranden, varav det första får räcka längst fyra minuter och det andra längst två minuter. (6.1.3 RO)

Sedan ett antal år finns en överenskommelse mellan talmannen och gruppledarna om att en talare inte bör anmäla sig till debatten senare än under andra omgången. Därigenom blir det statsrådet som normalt avslutar debatten.

Styrelsen anser att överenskommelsen nu bör lagregleras och föreslår en ny tilläggsbestämmelse i 6.1.3 med denna innebörd.

1998 genomfördes en ändring i reglerna för interpellationsdebatter i tilläggsbestämmelsen 6.1.3 som innebar att fjärde stycket utgick. Det innehöll en särskild reglering av tiden för kortare inlägg från statsråd vid interpellationsdebatter och av att det inte fick avgas genmäle på sådana inlägg. Regleringen ansågs inte behövas då tiden för kortare inlägg och genmäle kom att generellt regleras i 2.15.1 (1997/98:TK1, KU27).

Det har sålunda varit möjligt för talmannen att i en interpellationsdebatt, med stöd av den generella regleringen av replikrätten i 2 kap. 15 § RO med tilläggsbestämmelser, ge en talare rätt till ytterligare ett inlägg därför att talaren blivit angripen av statsrådet i dennes avslutande inlägg. Denna möjlighet måste enligt styrelsens mening anses kvarstå även om, såsom nu föreslås, kriterierna för vad som avses med en replik tas bort ur den nämnda generella regleringen av replikrätten. Om en sådan rätt till ytterligare ett inlägg medges, torde det dock inte medföra att duellmetoden tillämpas.

Meddelande om försenat eller uteblivet frågesvar

Enligt tilläggsbestämmelse 6.4.1 tredje stycket RO ska de skriftliga frågor som under en vecka lämnats in senast klockan 10 på fredagen besvaras senast klockan 12 på onsdagen i följande vecka. Under längre uppehåll i kammarens arbete än en månad får enligt sista stycket i bestämmelsen talmannen efter samråd med gruppledarna besluta att svaren lämnas inom fjorton dagar efter det att frågorna framställts. I samma stycke föreskrivs att om ett svar inte lämnas inom denna tid, ska statsrådet meddela kammarkansliet när frågan kommer att besvaras eller att den inte kommer att besvaras.

Som bestämmelsen 6.4.1 nu är utformad innebär den att statsrådets skyldighet att meddela att ett frågesvar är försenat eller uteblir endast gäller om svar ska lämnas inom fjorton dagar på grund av ett längre uppehåll i kammarens arbete, inte för normalfallet att svar ska lämnas inom fem dagar. Detta har aldrig varit avsikten och i praxis har bestämmelsen också tillämpats för båda fallen. Riksdagsstyrelsen föreslår därför ett förtydligande av lagtexten med denna innebörd.

Anpassning till regeringsformen av begrepp i budgetprocessen

Tilläggsbestämmelse 3.2.3 i RO hänvisar till budgetlagen (2011:203) där det finns ytterligare bestämmelser om budgetprocessen. Konstitutionsutskottet

uttalade våren 2010 i ärendet om en reformerad grundlag att behovet av tilläggsbestämmelsen borde övervägas mot bakgrund av att en motsvarande bestämmelse finns i 9 kap. 11 § RF (bet. 2009/10:KU19). Vad utskottet anförde gav riksdagen som sin mening riksdagsstyrelsen till känna (rskr. 305). Riksdagsdirektören gav den 14 december 2011 i enlighet med riksdagsstyrelsens beslut den 12 december 2011 i uppdrag åt kanslichefen i finansutskottet att bl.a. överväga ett slopande av tilläggsbestämmelse 3.2.3. Uppdraget ska redovisas senast den 12 september 2012.

I den nya budgetlagen har vissa uttryckssätt anpassats till de ändringar i regeringsformen som trädde i kraft den 1 januari 2011. Bland annat har begreppet "statsbudget" ersatts med "statens budget" och ordet budgetreglering används inte. I regeringsformen används uttrycket "beslut om statens budget" i stället för begreppet "budgetreglering". Begreppen "statsbudget" och "budgetreglering" finns också i RO.

Konstitutionsutskottet uttalade vid behandlingen av den nya budgetlagen i februari 2011 att det i samband med den översyn som riksdagen våren 2010 beslutade att riksdagsstyrelsens ska göra (se ovan) också finns anledning att ta upp frågan om en anpassning till begreppen i regeringsformen (bet. 2010/11:KU14, rskr. 178). Konstitutionsutskottet hänvisade till att bestämmelser om statsbudgeten och budgetregleringen finns i 3 kap. 2 §, 4 kap. 5 §, 5 kap. 10 och 12 §§ och 9 kap. 4 § RO samt i tilläggsbestämmelsen 4.6.2. Konstitutionsutskottet uttalade vidare att det särskilt vad gäller 4 kap. 5 § och 5 kap. 10 § kunde finnas anledning att även i övrigt se över om lydelseerna när det gäller budgetregleringen är ändamålsenliga.

Riksdagsstyrelsen behandlar i detta ärende endast frågan om anpassning till begreppen i regeringsformen. Styrelsen föreslår att ordet "statsbudgeten" byts ut mot begreppet "statens budget" och ordet "budgetreglering" byts ut mot uttrycket "beslut om statens budget" i de berörda bestämmelserna i RO.

Riksdagsstyrelsen föreslår också att uttrycket "årsredovisning för staten" i tilläggsbestämmelse 4.6.2 ändras till "årsredovisningen för staten" eftersom bestämmelser om en sådan redovisning numera finns i RF.

Upphävande av rixlexlagen

Lagen (1993:825) om personregister i riksdagens informationssystem Rixlex (rixlexlagen) trädde i kraft den 1 juli 1993. Syftet med informationssystemet uppgavs i förarbetena (bet. 1992/93:KU32) bl.a. vara att informera allmänheten om riksdagens beslut och dess beslutsfattare för att förbättra den demokratiska insynen i riksdagens arbete.

Informationssystemet Rixlex finns inte längre kvar som ett sammanhängande informationssystem. De ändamål med personregistren som anges i rixlexlagen tillgodoses numera genom det s.k. POPS-systemet. Behandlingen av de personuppgifter som omnämns i rixlexlagen, och som numera finns i POPS-systemet, sker med stöd av personuppgiftslagen (1998:204). Bestämmelsen om direkt marknadsföring i rixlexlagen har en motsvarighet i person-

Fel! Okänt namn på dokumentegenskap.:Fel! Okänt namn på dokumentegenskap.Fel! Okänt namn på dokumentegenskap. 4 RIKSDAGSSTYRELSENS ÖVERVÄGANDEN

uppgiftslagen. POPS-systemet har anmälts till förvaltningens förteckning över personuppgiftsbehandlingar.

Styrelsen kan således konstatera att rixlexlagen mist sin aktualitet och bör upphävas.